

4013

1
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Att det gjordes där intygade medst. på
 följande sätt. De hax ja dag säl for om ned,
saw de ved ja, od de inta va nad natur ved.
 De fin go (inte) hell nigra drängar att ligga
där, ty de fin go inte vara i fred för otyg.
 En nett lig A. A. och tre andra drängar,
och A. A. väcktes av att kästarna slogas och
 "alloade". Han kallade på den dräng, som
läg ytterst i säng ^{den} och som alltså skulle stå
upp, när något var på färd. "Du fast sida
op o käla på pisarna", ty dessa hade lyften,
och de ville inte risera att bli slagna av
kästarna. Den andre hämtade lyften, och under
tiden öppnade A. A. dörren till stallet och
stod och slog med en pis in i stallet, men
kästarna lugnade sig inte. När den andre
kom med lyften, sågo de litsom en svart

4013

2

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

kalv - o dar var inte färdig i gårren,
som strök förbi den och gick ut genom
en halv dörr, som ledde till någon loga.

Sedan den dagen stängde de alltid halv-
dörren, och de fingo so för kalven. Hästarna
stodo efteråt också alltid lugna.

En natt kl. 3, då det var mycket
ljus, så att man kunde se mycket tydligt,
hade A. A. varit ute på gödskhögen. När
han skulle gå in och hade satt höger fot
över tröskeln, fick han en väldig "dräta"
mellan händerna, så att han inte kunde
taga vänster fot över tröskeln. I varje fall
besade han sig så smärningon in genom dörren:
han måste stödj sig på hästens bak-

4013

Andor. Han ridade bort mot drängstugan
och luktade på svavelstickor (vilket tycktes
beta honom).

En natt när de två minsta drängarna
låg där, var det, som om någon stod och
ville bryta ut sten ur väggen. Sedan for
det in i stallet; liksom om de hade sågat
väggen. Hörde ljudet därifrån. Det stötte emot
drängdörren, dörren till färluset och kom in
i det senare. Där vältes färluäcken omkull.
Nästa dag sade A. K. till "Appeltoft" (arrend.),
att det kunde vara skil att ligga där en
natt. Men det fingo de inte.

3

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

4013

Man brukade frösika få been att stiga
upp tidigt påskdagsmorgon genom att säga
till dem, att solen "hörs" (smurrar) den
morgonen. Det som stigit upp ha emellertid
inte sett något. Påskdagsmorgonen skulle
man se särskilt de unga ris ar ett påsk-
ris: det var bra.

4
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Skane
H. G. Gårds
S. J. Jönsson

Cyrt. S. Jönsson
Loverod

Per. A. Andersson
— född 1849 — Borresta